

PRAŽSKÉ PŘÍBĚHY

Káry Hášové

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Klára Hášová

PRAŽSKÉ PŘÍBĚHY KLÁRY HÁŠOVÉ

ed. David Černý

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, Praha 7

obchod@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 234 264 401

jako svou 10 588. publikaci

Odpovědná redaktorka Eva Škrabalová

Obálka Ondřej Mikulecký

Sazba a grafická úprava Ondřej Mikulecký

Jazyková korektura Pavlína Zelničková

Počet stran 208

První vydání, Praha 2026

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a. s., 2026

Cover Design © Grada Publishing, a.s., 2026

ISBN 978-80-247-9642-0 (ePub)

ISBN 978-80-247-9628-4 (pdf)

ISBN 978-80-247-4469-8 (print)

PRAŽSKÉ PŘÍBĚHY

Klára Hášová

OBSAH

Úvod	6
1. Zlatá mozaika na katedrále	9
2. Pod kamenným nebem Vladislavského sálu	13
3. Páv Karel, těší mě.....	17
4. Anna Falcká, druhá choť Karla IV.....	21
5. Fortna, oáza rozjímání na Hradčanech	25
6. Nakrmila Hladová zed' chudé?	29
7. Kaple Kalvárie na Petříně.....	33
8. Kostel svatého Vavřince	37
9. Langweilova miniaturní Praha.....	41
10. Vojanovy sady.....	45
11. Pražský vodník Kabourek	49
12. Lennonova zed'.....	53
13. Bez peněz na most nelez.....	57
14. Znak hlavního města Prahy	61
15. Haló, haló, tady Richtrův dům	65
16. Klášter minoritů při kostelu svatého Jakuba	69
17. Uličky, které nikam nevedou	73
18. Není brána jako brána	77
19. Muž se zlatým srdcem ze Zlaté uličky	81
20. Sochy na orloji.....	85
21. Kubistický drahokam architekta Králíčka	89
22. Palác Koruna	93
23. Slavné pražské nevěstince	97
24. V labyrintu vontských Stínadel	101

25. Dům U Zlatého prstenu	105
26. Štěstí nese kominík, chytněte se za knoflík!	109
27. Hanavský pavilon na Letné	113
28. Divadlo Spejbla a Hurvínka	117
29. Rozkošná secesní Vila Helenka	121
30. Jarní mandloňová Praha	125
31. Hergetova cihelna	129
32. Vůně pražců na železničních mostech	133
33. Kobky na náplavce	137
34. Za kaktusy do botanické zahrady	141
35. Novomlýnská vodárenská věž	145
36. Chlupaté štěstí v kočičí kavárně	149
37. Máme rádi zvířata, i když nejsou chlupatá	153
38. Schikaneder, malíř tajemné Prahy	157
39. Sochy, které na Vyšehradě vypráví báje	161
40. Vítejte ve svérázné republice Žižkov	165
41. Národní památník Vítkov	169
42. Nad Nuselským údolím	173
43. Bastion U Božích muk	177
44. Kostel svaté Ludmily na náměstí Míru	181
45. Grébovka	185
46. Malvazinky	189
47. Porodnice v Podolí	193
48. V Muzeu MHD – od koňky k metru	197
O mně	200

Úvod

Miluji příběhy. Ráda jim naslouchám a ještě raději je vyprávím. Ten můj se začal psát jedné lednové noci v podolské porodnici, přímo na břehu Vltavy. Když jsem se nedávno do této krásné budovy poprvé od svého narození vrátila, doslova mě zaplavilo dojetí a došla mi ta jasná souvislost. Jako by příchod na svět do takové noblesy předurčil moji vášeň k Praze, historii, architektuře a hlubokou úctu k těm, kteří ji pro nás vytvořili. Byl to dar do kolébky. Praha je kráska a láska, o tom žádná. Je ale také úspěšná „dohazovačka“, protože jsem díky ní poznala spoustu milých lidí a ještě více příběhů. Zvu vás na stránky mé nové knihy, která je jich plná. Každý z nás svým vlastním příběhem staví domy, ulice, tvoří mosty mezi břehy, buduje přátelství a zažehává lásky. A to dává životu smysl. Rozběhneme se po červených střeších a jako kominíci vyšplháme na historické komíny. Seznámím vás s panem Smrtákem z orloje, zaskočíme do Dejvic prohodit pár slov se Spejblem a Hurvínkem a nakoukneme pod pokličky hrníčků našeho milého zeleného mužíčka, vodníka Kabourka z Čertovky. Projdeme se papírovými uličkami miniaturní Prahy v Langweilově modelu, který je po takřka pěti letech znovu k vidění ve zrekonstruované budově Muzea Prahy. Pomůžeme namíchat barvy na paletě malíři Schikane-derovi, jehož melancholické obrazy staré Prahy mě vždycky chytí u srdce a poponesou někam do mezičasu a meziprostoru. Zabloudíme do uliček, které nikam nevedou, a prozradím vám

tajemství o potoku Botič, který naopak vede celým Nuselským údolím. Začtete se do příběhů Prahy, která je tak důvěrně známá, a přesto mám pocit, že v ní častokrát zažívám něco poprvé. Ať vás, milí čtenáři, knížka baví, inspiruje a obohatí o nové zážitky a pohledy na místa, která stojí za povšimnutí.

Vaše

Kára Hážová

Zlatá brána je arkádová předsíň jižního vstupu do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

1.

Zlatá mozaika na katedrále

Zlatá brána otevřená, zlatým klíčem odemčená... Milá dětská říkanka, na kterou si vždycky vzpomenu, když stojím tady na III. nádvoří Pražského hradu před katedrálou sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Zlatou bránou je pojmenován tento původní vstup do katedrály a určitě uhodnete proč. Nad třemi oblouky portálu září a blyští se velkolepá zlatá mozaika, za kterou jsou uschovány v korunní komoře naše korunovační klenoty. Karel IV. chtěl vyzdvihnout důležitost průčelí, pod nímž do katedrály vstupovaly královské průvody. A protože, jak víme, nebyl žádný troškař a měl náramný cit pro krásno, povolal italské mistry, kteří v letech 1370–1372 vytvořili zlatý skvost s příběhem. Svatovítská mozaika je poskládána z celkem asi milionu štípaných skleněných a kamenných kostiček. Tomu říkám perfektní zábava pro dlouhé středověké večery. Znázorňuje poslední soud, a když se pozorně zahledíte na detaily, zjistíte, jak zajímavý epický děj v ní spatříte. Nastal soudný den a křesťané se po svém zmrtvýchvstání dozvědí, jaký další osud je čeká

podle jejich zásluh a skutků. Kristus posoudí, zda budou na zem shlížet z nebeské výše ☁️, nebo se naopak dívat s hlavou zakloněnou ze sírou čpícího pekla. 🗡️ Tak si zadumaně říkám, stojíc tu před mozaikou Poslední soud, kam bych asi byla vyslána já. 😞 V její levé části pomáhají tři andělé hodným lidem s čistou duší z hrobů a posílají je na cestu do nebe. 😊 Zato v pravé části mozaiky, tam se to hříšníky jen hemží. Čerti je tu svázané provázem táhnou pod zem do pekla mezi ohnivé plameny. 🔥 Na zkázu hříšníků dohlíží archanděl Michael s mečem. ✂️ Uprostřed pak sedí ve svatozáří Kristus v roli soudce. Je obklopen andělky, kteří nesou v rukách nástroje jeho umučení. Pod Kristem klečí šest patronů české země, světci Prokop, Zikmund, Vít, Václav, Ludmila a Vojtěch, přimlouvající se za lidstvo. 🙏 Pod nimi se zbožně modlí sám Karel IV. se svou čtvrtou manželkou Alžbětou Pomořanskou, zvanou „lamželezo“. Je to opravdu nádhera. Mozaika tu ale katedrálu nezdobila pořád. V 17. století byla zakrytá omítkou a představte si, že roku 1837 do ní uhodil blesk. ⚡ Roku 1890 ji dokonce sundali a rozřezali na kusy. Takto byla na dlouhé roky uložena do suterénu Vladislavského sálu. 🌸 Sklíčka a kameny totiž vlivem počasí šedly a korodovaly. Bublínky ve sklíčkách praskaly, do puklin pak zatékala voda a zkáza byla na světě. 😞 Až při restaurování v letech 1998–2000 se podařilo mozaiku zachránit zakonzervováním speciálním lakem a znovu rozzářit plátkovým zlatem. ✨ „O tom, jak čistím jednu kostičku po druhé a zpod rukou mi vyvstává autentická nádhera detailu, se mi zdávalo snad každou druhou noc,“ vzpomíná restaurátorka Milena Nečásková. Spolu s kolegy museli všechny kostky jednotlivě čistit dlouhé hodiny proudem jemně drceného skla.

🍷 S hrdostí můžeme říct, že téměř všechny dílečky jsou původní, tedy středověké. A já přitakávám, že je to opravdu nádherné dílo.

Skleněná mozaika na Zlaté bráně znázorňuje poslední soud. Hříšníky soudí Ježíš Kristus se šesti přímluvci, kterými jsou čeští patroni Prokop, Zikmund, Vít, Václav, Ludmila a Vojtěch.

Vladislavský sál je součástí Starého královského paláce. Je to největší slavnostní prostor středověké části Pražského hradu.

2.

Pod kamenným nebem Vladislavského sálu

Představte si ten moment, kdy vstoupíte do Vladislavského sálu na Pražském hradě a nad vámi jako by se rozprostřelo nebe z kamene. ☁️ Nejdřív zatajíte dech, chce se vám pod něj vtančit, 🏰 přejíždíte očima po nádherné klenbě a chvíli přemýšlíte, jak je možné, že ji nepodpírá žádný sloup. Nakonec se ale přestanete divit, vždyť Praha je přece město zázraků a vy tu právě pod jedním stojíte. ✨ Psal se rok 1490 a král Vladislav Jagellonský povolává na Pražský hrad věhlasného architekta Benedikta Rejta, aby tu ve Starém královském paláci postavil velkolepý sál nevídaných rozměrů, ve kterém by se slavnosti a všelijaké další rozmarňé zábavy konat mohly. 🎉 Jak si přejete, pane králi. 😊 Architekt Rejt se rozhodl přelstít gravitaci a vystavěl sál 62 metrů dlouhý, 16 metrů široký a 13 metrů vysoký bez jediné středové podpěry. A to chtělo velkou odvahu. 🤝 Strop tvoří složitá kroužená klenba, která připomíná květinovou

krajku. Ta ale není jen na ozdobu, rozvádí obrovský tlak do mohutných zdí. 🦵 V nich jsou zasazena široká obdélníková okna, která už převzala otěže nastupující renesance, zatímco klenba je čistě gotická. 🌿 Na hradě vznikl největší reprezentativní sál v celé tehdejší Evropě a radovánky mohly začít. 🍷 Číší vína si ve skvostném Vladislavském sále připsali králové a dvořané na zdraví a stoly se pod pečinkami pohýbaly při korunovačních hostinách. Neměli to z místa korunovace z katedrály svatého Víta daleko. 🏰 V dobách vlády rozmarného císaře Rudolfa II. 🏰 se sál proměnil v noblesní tržiště s luxusním zbožím, drahými látkami, šperky a představte si, že tu dokonce archeologové při rekonstrukci v roce 2008 našli pod podlahou stopy po kávových bobech ☕ nebo podzemnici olejné. Aby nebyla v tak ohromném prostoru honoraci zima, topilo se tu několika obřími kachlovými kamny, do kterých služebnictvo přikládalo z chodby. Ve zdech pak Rejt nechal vybudovat systém průduchů a rozvodů kouře a zároveň tepla. A teď přijde velké překvapení, které byste asi nečekali. Konaly se tu rytířské turnaje! Po speciálním Jezdeckém schodišti vjížděli do sálu rytíři na koních přímo v sedlech a v plné zbroji, aby se tu utkali o přízeň přihlížejících dam. 💕 Roku 1541 měl Vladislavský sál namále. Nad Malou Stranou a Pražským hradem přeletěl ohnivý kohout. 🔥 Při nejničivějším pražském požáru byla poničena střecha a krov sálu, žebrová květinová klenba ale naštěstí žáru ohně odolala, a tak se nám zachovala v původní podobě dodnes. 🙏 Od roku 1918 se stal Vladislavský sál srdcem naší státnosti. 🇨🇪 Volili se tu prezidenti, jako první T. G. Masaryk. Mám vždy husí kůži, když se tu rozezní fanfáry ze Smetanovy Libuše 🎵 po složení prezidentského

slibu při slavnostní inauguraci. Každý rok 28. října, u příležitosti Dne vzniku samostatného československého státu, tady prezident předává nejvyšší státní vyznamenání. 🏆 A já se tu v duchu poklonila samotnému Vladislavskému sálu, když jsem do něj vstoupila při výstavě našeho nejcennějšího pokladu, českých korunovačních klenotů. 🏰

V minulosti sál sloužil pro korunovační hostiny českých panovníků. Dokonce se zde konaly i jezdecké rytířské turnaje. Sál má rozměry 62 × 16 metrů.

Páv Karel se v zahradách Pražského hradu objevil během pandemie koronaviru. Je hlavní hvězdou zahrad a jediným svého druhu na Hradě.

3.

Páv Karel, těší mě

Karel, těší mě. 🌿 To koukáte, jak si tu bydlím na Pražském hradě! 🏰 Když mě tu poprvé zahlédli, byli z toho celí pať. Pořád za mnou chodili a prý: Odkud ses tu vzal? Ale přece si nebudu pouštět zobák na špacír. Ještě aby mě tak vrátili zpátky do podhradí a měl bych po slávě! 🥳 Taky jsem byl v novinách, páč jsem fakt hezkej a hlavně jedinej páv tady na Hradě. 👍 Prý jsem miláček Hradní stráže, a to teda jsem, a taky turistů, před nimi se obzvlášť natřásám. 📷 A teď budu i v knížce, to za tu trochu námahy sem vyletět stálo, ne? I když nebudu vám lhát, fuška to byla. 😊 Kámoši dole z Vojanových sadů ať si závistí puknou. 🌿 Ale oni to vlastně kámoši nejsou, proto jsem se taky odstěhoval, že jo. Jsem radši sám. Chtěli mi sem nasadit dalšího páva, a dokonce pávici! 💖 No to byl nápad... oba jsem vyštípal. Nakonec to na mě napráskal zahradník z Vojanových, že jsem jako jejich, ale jestli prý chtějí, ať si mě tu na Hradě nechají. Uf, nechali. 🙏 Zobu z ruky, to aby měli dvounožci radost, že si mě jako ochočili. Dostávám zrní, kukuřici, slunečnici, a když mě

honí mlsná, vyluxuju misky kočkám, co tu žijí, ale pssst! 🐕 Spím
v koruně buku u Míčovny v Královské zahradě a procházím se,
kudy mi zamane. Jako pán. Tak se mějte a přijďte se na mě na
Hrad mrknout, rád vám zapózuju. Váš Karel.

Páv Karel je mimořádně společenské zvíře. Zahradníkům zobe z ruky. Pohladit se ale nenechá.

2. února 1353 zavládl v Praze smutek. V pouhých 23 letech zemřela královna, druhá manželka Karla IV., Anna Falcká.